

KULBP0015JAE

KRAJSKÝ ÚŘAD LIBERECKÉHO KRAJE

U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2
odbor územního plánování a stavebního řádu

Č. j. OÚPSŘ/KULK/ 1902/2003-333-rozh.

V Liberci dne 11. června 2003

VYPRAVENO dne : 13 -06- 2003 Přílohy: Ukl. znak:

Obdrží do vlastních rukou:

Pískovny Hrádek, a.s., k rukám právního zástupce [redacted]

[redacted], k rukám právního zástupce [redacted]

[redacted] a [redacted]

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst.1 písm.a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a dle § 7 a § 58 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), rozhodl podle ustanovení § 59 odst. 3 správního řádu takto:

Rozhodnutí Městského úřadu v Hrádku nad Nisou, odboru životního prostředí a výstavby ze dne 10.1. 2003 č.j. Výst. 5779/02 – 330, kterým bylo rozhodnuto o zřízení věcného břemene těžby šterkopísku ve prospěch společnosti Pískovny Hrádek a.s., se sídlem Václavice 2, Hrádek nad Nisou na pozemcích ve vylučném vlastnictví nebo spoluvlastnictví [redacted] bytem [redacted] blíže popsanych v citovaném rozhodnutí, v k.ú. [redacted], obec [redacted] obec [redacted].

se ruší a věc se vrací k novému projednání a rozhodnutí

Městskému úřadu v Hrádku nad Nisou, odboru životnímu prostředí a výstavby

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací orgán“), který je po zrušení okresních úřadů od 1.1.2003 příslušným odvolacím orgánem podle ustanovení § 58 odst. 1 správního řádu, přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v celém rozsahu a ve všech souvislostech, t. j. i v části odvoláním nenapadené, jak je mu uloženo ustanovením § 59 odst. 1 správního řádu a zjistil následující:

Městský úřad v Hrádku nad Nisou, odbor životního prostředí a výstavby (dále jen „ stavební úřad“) opatřením ze dne 26.9. 2002 pod č.j. Výst. 5779/02 – 330 oznámil účastníkům řízení pokračování vyvlastňovacího řízení, z důvodu, kdy v souvislosti s podanou správní žalobou právním zástupcem [redacted] bylo jak rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 1.2. 2002 č.j. RRR/333 – 182/02 tak i rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 10.5. 2001 č.j. Výst. 1526/01 – 330 v téže věci zrušeno rozsudkem č.j. 59 Ca 13/2002 Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci dne 18.6. 2002. Současné tímto opatřením stanovil termín nového projednání na den 24.10. 2002. Z ústního projednání je pořízen protokol a je součástí předloženého spisu. Z obsahu tohoto protokolu vyplývá, že právní zástupce [redacted] se dostavil až po skončení ústního jednání, neboť jeho písemné stanovisko je v protokolu napsáno až po uvedených slovech „ skončeno, přečteno a podepsáno“ a po podpisech jež jsou uvedeny v kolonce „ přítomní“. Na písemnou připomínku tohoto právního zástupce ohledně návrhu na přerušení vyvlastňovacího řízení do doby pravomocného rozhodnutí báňského úřadu ve věci návrhu [redacted] na stanovení dobývacího prostoru na vyvlastňovaných pozemcích pro svoji potřebu je ve spise založeno písemné vyjádření právního zástupce Pískoven Hrádek a.s.ze dne 4.11. 2002. V písemném vyjádření je ze strany právního zástupce Pískoven Hrádek a.s. namítáno, že právním zástupcem [redacted] namítané neukončené soudní řízení není předběžnou otázkou ve smyslu ust. § 40 správního řádu a proto žádá o provedení vyvlastňovacího řízení a rozhodnutí ve věci.

Stavební úřad po provedeném vyvlastňovacím řízením ve smyslu příslušných ustanoveních stavebního zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ stavební zákon“) vydal dle § 114 tohoto zákona dne 10.1. 2003 pod č.j. Výst. 5779/02 – 330 rozhodnutí o zřízení věcného břemene těžby štěrkopísku. Věcné břemeno bylo zřízeno ve prospěch společnosti Pískovny Hrádek a.s., právně zastoupené [redacted] (dále jen „ navrhovatel“) na pozemcích ve výlučném vlastnictví a spoluvlastnictví [redacted] právně zastoupené [redacted] na blíže specifikovaných a uvedených pozemcích v napadeném rozhodnutí ze dne 10.1. 2003 v k.ú. [redacted], obec [redacted].

Proti tomuto rozhodnutí se dne 23.1. 2003 odvolala prostřednictvím svého právního zástupce [redacted] (dále jen „ odvolatelka“) s těmito odvolacími námitkami:

- 1) Z návrhu nevyplývá, zda se věcné břemeno zřizuje na pozemkové nebo stavební parcele.
- 2) Rozhodnutí nevychází z návrhu společnosti Pískovny Hrádek a.s., která se domáhala vyvlastnění práva odpovídajícího věcnému břemenu spočívajícímu ve strpění těžby štěrkopísku. Stavební úřad však rozhodl o zřízení věcného břemene těžby štěrkopísku. Z tohoto důvodu dle názoru odvolatelky není stavebním úřadem vydané rozhodnutí rozhodnutím ve věci a protože vyvlastňovací řízení dle horního zákona je možné pouze na základě návrhu, je vydané rozhodnutí nezákonné a není žádný důvod je ponechat v platnosti. Dále odvolatelka napadá nesrozumitelnost návrhu z důvodu, kdy z něho není patrné, zda předmětné pozemky jsou ve výlučném vlastnictví nebo jen ve spoluvlastnictví odvolatele.

- 3) Odvolatelka vytýká stavebnímu úřadu, že v rámci jím vedeném správním řízení nerespektoval § 3 odst. 3 správního řádu, který ukládá státním orgánům použít k vyřízení věci nejvhodnějších prostředků, porušení spatřuje ve skutečnosti, kdy stavební úřad neumožnil postup dle § 33 odst. 3 horního zákona a bez dalšího přistoupil k řízení o vyvlastnění, bez toho aby se zabýval povinností Pískovny Hrádek a.s. jako organizace dle § 5a horního zákona uzavřít dohodu s majitelem předmětných pozemků a nezabýval se tedy možností vyřešit vzniklý spor kupní smlouvou, jak navrhoval odvolatel.
- 4) Odvolatelka dále namítá, že mu bylo odepřeno právo zúčastnit se ústního jednání ve věci a tím i vyjádřit se k věci, ačkoliv se k tomuto jednání dostavil se zpožděním zapříčiněným složitou dopravní situací na cestě z Hradce Králové. Přestože se v místnosti stále nacházeli ostatní účastníci ústního jednání, vedoucí stavebního úřadu chvatně ukončil ústní jednání a neumožnil mu účast na tomto jednání. O to podivnější je pak odůvodnění, kde se konstatuje že se vlastník předmětných nemovitostí ani jeho právní zástupce nedostavili k nařízenému ústnímu jednání.
- 5) Odvolatelka namítá nezákonnost vedeného vyvlastňovacího řízení z důvodu nesprávného vymezení účastníků řízení. Vzhledem k tomu, kdy rozhodnutí o zřízení věcného břemene se netýká pozemků, které jsou ve výlučném vlastnictví odvolatelky ale též pozemků ve spoluvlastnictví, měli by tyto spoluvlastníci mít v řízení postavení účastníků řízení. Protože stavební úřad takto nepostupoval a tyto spoluvlastníky za účastníky nevymezil, porušil jejich procesní práva.
- 6) Odvolatelka dále zpochybňuje, zda vůbec Pískovná Hrádek a.s. svědčí právo dobývat výhradní ložisko v dobývacím prostoru, kde je vlastnictví odvolatele. Odvolatelka zejména zpochybňuje listiny založené ve spise, na základě kterých byl stanoven dobývací prostor, které dle jeho názoru byly vydány nekompetentním orgánem a listina, která označuje předmětné ložisko jako vhodné k průmyslovému dobývání nemá patřičné náležitosti ve smyslu správního řádu. Z těchto vad pak vyvozuje, že na vyvlastnění není dán veřejný zájem, neboť se nejedná o výhradní ložisko.
- 7) Odvolatelka namítá, že se stavební úřad nevypořádal s jejich vznesenými námitkami a argumenty ale pouze konstatoval, že se odvolatel ani jeho právní zástupce k ústnímu jednání nedostavil a proto nelze k jeho argumentům přihlížet. Je sice pravda, že v ust. § 113 stavebního zákona je stanoveno, že námitky proti vyvlastnění lze uplatnit nejpozději při ústním jednání, to však neznamená, že námitky nemohou být ke dni ústního jednání uplatněny v písemné formě. Jelikož námitky odvolatelky byly ke dni ústního jednání v písemné formě založeny do spisu, byly dle názoru odvolateleky uplatněny včas a stavební úřad se s nimi měl vypořádat.
- 8) Odvolatelka namítá, že výrok nesplňuje zákonné náležitosti uvedené v ust. § 47 odst. 2 správního řádu, neboť kromě uvedení procesněprávního předpisu podle kterého vydal předmětné rozhodnutí, měl výrok obsahovat též hmotněprávní normu.
- 9) Odvolatelka namítá neurčitost výroku rozhodnutí, kdy z něho není patrné, zda se týká parcel pozemkových nebo stavebních. Neurčitost je třeba spatřovat i v části výroku o jednorázové náhradě za vyvlastnění, kde nejsou přesně a nezaměnitelně specifikovány subjekty, a to jak povinný, tak i oprávněný subjekt. Výrok dále obsahuje výklad pojmu věcné břemeno těžby šterkopísku, což je nepřipustné, neboť z citovaného ust. správního řádu má výrok přesnou skladbu a výklad jakéhokoliv pojmu součástí takové skladby není.

- 10) Odvolatelka namítá nesrozumitelnost odůvodnění rozhodnutí, když je v něm konstatováno, že postačí zřízení věcného břemene „ po omezenou časovou dobu v délce deseti let“, zatímco výrok rozhodnutí zní na dobu dvanácti let.
- 11) Odvolatelka namítá, že stavební úřad nezná dobře hmotněprávní předpis (horní zákon), který však v daném případě tvoří hmotněprávní základ rozhodnutí.

S ohledem na výše namítané odvolatel navrhuje odvolacímu orgánu aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí.

Stavební úřad písemností ze dne 3.2. 2003(nesprávně uveden rok 2001) ve smyslu ust. § 56 správního řádu zasláním kopie odvolání seznámil navrhovatele s jeho obsahem a stanovil lhůtu k vyjádření do 21.2. 2003. Tento se k němu vyjádřil písemností ze dne 19.2. 2003. Stavební úřad následně dne 3.3. 2003 (opět nesprávně uveden rok 2001) postoupil odvolání spolu se spisem odvolacímu orgánu k přezkoumání. V této písemnosti současně odůvodnil své rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost a zjistil, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 53 správního řádu, bylo podáno včas (doručeno právnímu zástupci dne 13.1. 2003, odvolání podáno dne 24.1. 2003) a je proto přípustné a je možné o něm rozhodnout jedním ze stanovených způsobů v ust. § 59 správního řádu.

Odvolací orgán po prostudování spisové dokumentace k důvodům uvedeným v odvolání uvádí:

- Ad 1) Náležitosti návrhu na vyvlastnění upravuje ust. § 46 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona (dále jen „ vyhláška ÚSR“). Dle citovaného ustanovení odst.1 písm. a) musí návrh na vyvlastnění obsahovat označení pozemků. Vzhledem k tomu, kdy katastr nemovitostí v části týkající se předmětných parcel je veden ve dvou číselných řadách (tj. odděleně pro stavební parcely a pozemkové parcely), bylo nutné toto rozlišení z důvodu nezaměnitelnosti parcel v návrhu a rovněž tak ve výroku rozhodnutí uvést. Vzhledem k tomu, kdy v daném případě toto návrh neobsahoval, měl stavební úřad za povinnost vyzvat navrhovatele k doplnění návrhu o tuto identifikaci parcel. Protože takto nepostupoval, je uvedení parcel ve výroku rozhodnutí bez této identifikace neurčité.
- Ad 2) Návrh na vyvlastnění, který je ve spise založen, obsahuje na své poslední straně požadavek na vyvlastnění práva odpovídajícího věcnému břemeni těžby štěrkopísku a takto také zní výrok napadeného rozhodnutí a proto nelze přisvědčit odvolatelce, že napadené rozhodnutí není s tímto návrhem v souladu a je tedy nezákonné. Správní orgán však dává odvolatelce za pravdu v tom, že ve výroku rozhodnutí, který začíná za uvedením příslušného ustanovení podle kterého se věc rozhoduje mělo být uvedeno, zda předmětné pozemky na nichž se zřizuje věcné břemeno jsou ve výlučném vlastnictví nebo jen spoluvlastnictví odvolatelky. Tyto údaje jsou sice v rozhodnutí uvedeny ale jsou uvedeny na nesprávném místě rozhodnutí a to v části před vlastním výrokiem rozhodnutí. V novém rozhodnutí je nutné je uvést ve výroku rozhodnutí

Ad 3) Odvolatelkou namítaný postup dle § 33 odst. 3 horního zákona na danou věc nedopadá. V daném případě je postup stanoven v citovaném ustanovením avšak v odst. 4, ve kterém je odkaz na ust. § 34 odst. 4 horního zákona. Z § 33 odst. 4 pak vyplývá, že nedojde-li k dohodě mezi organizací (tj. Pískovnou Hrádek a.s.) a fyzickou osobou (tj. odvolatelkou), která je vlastníkem dotčených pozemků a nemovitostí a převažuje-li veřejný zájem na využití výhradního ložiska (v daném případě se jedná o ložisko, na které je pohlíženo jako na výhradní, neboť naplňuje ustanovení § 43a odst. 1 horního zákona) nad oprávněným zájmem vlastníka pozemku, postupuje se podle § 31 odst. 4 horního zákona. Dle zmíněného § 31 odst. 4 písm b) horního zákona je organizace oprávněna nabývat pro plnění úkolu stanovených tímto zákonem nemovitostí nebo práv k nemovitostem rozhodnutím o vyvlastnění, popř. zřízením užívacího práva. Pokud jde o vyvlastnění, je v tomto zákoně odkaz na zvláštní předpis a to § 108 až 116 stavebního zákona. Dle ust. § 110 odst. 1 stavebního zákona lze vyvlastnit jen tehdy, není-li možno cíle vyvlastnění dosáhnout dohodou nebo jiným způsobem. Zákon tedy jednoznačně stanoví, že vyvlastnění je použitelné až po vyčerpání všech ostatních prostředků, které mohou vést k požadované majetkoprávní změně. V tomto smyslu je na prvním místě požadavek na uzavření dohody, tj. smlouvy o převodu pozemku nebo stavby, smlouvy o vzniku, zániku nebo změně věcného břemene. Odmítnutí uzavření dohody musí být navrhovatelem prokázáno již při předložení návrhu na vyvlastnění, a to odmítnutým písemným návrhem, doporučeně zaslaným vlastníkově, s nabídkou koupě popřípadě návrhu na zřízení věcného břemene a návrhem ceny. Z toho co bylo uvedeno tedy vyplývá, že stavebnímu úřadu nepřísluší, jak se mylně domnívá a dožaduje odvolatelka aby za navrhovatele řešil spor ohledně uzavření kupní smlouvy na předmětné pozemky. Stavební úřad má pouze za povinnost zkoumat, zda mu byl předložen úplný návrh, jehož součástí musí být ve smyslu ust § 46 odst.1 písm. f) vyhlášky USŘ i důkaz o tom, že pokus o získání práva k pozemku byl bezvýsledný. Odstavec 2 tohoto ustanovení pak blíže vymezuje, co se považuje za důkaz o pokus získat práva k nemovitosti dohodou, jaké musí mít náležitosti a co předkládá navrhovatel v případě, že vlastník nemovitosti nebo ten proti němuž návrh na vyvlastnění směřuje, neodpoví na učiněnou nabídku k uzavření dohody. S ohledem na uvedené odvolací orgán zkoumal, zda navrhovatelem k návrhu přiložený pokus o získání práva k pozemku splňuje popsané náležitosti a zjistil, že ve spise je založena výzva k uzavření dohody o zřízení věcného břemene na předmětných nemovitostech ze dne 8.3. 2000 adresovaná odvolatelce. Pokud jde o obsah této písemnosti odpovídá náležitostem již výše zmíněného § 46 odst. 2 vyhlášky USŘ. Ve spise sice není založen doklad o skutečnosti, zda zmíněný návrh byl poslán do vlastních rukou (tuto skutečnost je třeba v novém řízení doložit) ale je zde založena reakce na tuto výzvu a to písemná odpověď právního zástupce odvolatelky ze dne 2.5. 2000, v níž je argumentováno proti těžbě štěrkopísku na dotčených pozemcích ve vlastnictví či spoluvlastnictví odvolatelky, je požadována specifikace věcného břemene a navržené náhrady. Protože ani později nedošlo mezi navrhovatelem a odvolatelkou k dohodě, je touto listinou doloženo, že se navrhovateli nepodařilo s odvolatelkou uzavřít na předmětných pozemcích dohodu o věcném břemenu.

Ad 4) Ve spise je založeno opatření stavebního úřadu ze dne 26.9. 2002 č.j. Výst. 5779/02 - 330, kterým bylo účastníkům řízení oznámeno pokračování vyvlastňovacího

řízení a nařízeno ústní jednání na den 24.10. 2002. Ve spise jsou založeny doručky o oznámení této písemnosti, kdy právním zástupcem odvolatelky byla tato písemnost dle vyznačeného data na doručence převzata dne 9. 10. 2002. Ve vyvlastňovacím řízení platí koncentrační zásada, tj. účastníci řízení nemohou po skončení ústního jednání účinně uplatnit své námitky, neboť k nim nebude přihlédnuto. Na tuto skutečnost byli účastníci řízení, tedy i právní zástupce odvolatelky výslovně v oznámení o pokračování vyvlastňovacího řízení upozorněni. Ve spise je z tohoto ústního jednání založen protokol, ve kterém je uvedeno, že se na jednání nedostavil právní zástupce odvolatelky a právní zástupce navrhovatele se vyjádřil v tom smyslu, že na svém návrhu na zřízení věcného břemene na předmětných pozemcích trvá. V protokolu je dále uvedeno, že jednání bylo ukončeno v 9: 25 hod. a za slovy ukončeno přečteno a podepsáno jsou uvedeny podpisy přítomných. S ohledem na tuto skutečnost a výše uvedené, nelze vyjádření právního zástupce odvolatelky napsané až po podpisech zúčastněných považovat za námitky do řízení, neboť bylo zaznamenáno až po ukončeném jednání a proto stavební úřad nepochybil, když k nim při svém rozhodování nepřihlédl. Stavební úřad rovněž nepochybil, když neúčast právního zástupce na ústním jednání konstatoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť pro toto konstatování má oporu právě v již výše zmíněném protokolu z ústního jednání ze dne 24.10. 2002.

- Ad 5) Účastníku řízení, tedy i odvolatelce přísluší hájit pouze svá vlastnická práva a nikoli práva jiných osob, včetně práv procesních. Z hlediska vedení vyvlastňovacího řízení je však nutné konstatovat, že stavební úřad jak ve svém oznámení o zahájení řízení tak i ve vlastním rozhodnutí neodůvodnil vymezení účastníků řízení a to přesto kdy ze zákona je otázka vymezení okruhu účastníků řízení svěřena právě správnímu orgánu. Pro vymezení okruhu účastníků vyvlastňovacího řízení platí obecné ustanovení § 14 správního řádu. Vzhledem k tomu, kdy rozhodnutí o zřízení věcného břemene se netýká jenom pozemků ve výlučném vlastnictví odvolatelky ale též pozemků ve spoluvlastnictví, měli mít tyto spoluvlastníci v řízení postavení účastníků řízení. Protože stavební úřad tyto spoluvlastníky nevymezil za účastníky řízení ačkoliv předmětem řízení mohou být dotčeni, porušil ust. § 14 správního řádu o vymezení účastníků řízení a tedy i zásady vedení správního řízení. V novém řízení je nutné aby se stavební úřad s vymezením okruhu účastníků řádně zabýval a jejich vymezení v odůvodnění rozhodnutí řádně zdůvodnil.
- Ad 6) Vzhledem k tomu, že odvolací námitka ve věci zpochybnění práva navrhovatele dobývat výhradní ložisko v dobývacím prostoru, kde jsou pozemky ve vlastnictví odvolatelky, byla uplatněna až po ústním jednání, tedy opožděně, nelze ji uplatňovat znovu v rámci odvolací námitky a to právě s ohledem na výše zmíněnou koncentrační zásadu. Z tohoto důvodu se jí odvolací orgán nezabýval.
- Ad 7) Na tuto odvolací námitku je reagováno pod bodem Ad 4 a proto na ni odkazujeme. Na vysvětlenou však považuje odvolací orgán zdůraznit citaci uvedenou v ust. § 111 stavebního zákona, kde se výslovně uvádí že, citováno: „ Námitky proti vyvlastnění musí účastníci řízení uplatnit nejpozději **při ústním jednání.**“ Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že námitky mohou být vzneseny nejpozději v rámci konání ústního jednání a nikoliv po jeho ukončení, byť by to bylo ten samý den, jak se mylně domnívá odvolatelka. Z tohoto důvodu nelze proto

ani písemné námitky, pokud nebyly podány k ústnímu jednání, ale až po jeho skončení, považovat za včas podané.

- Ad 8) Náležitosti výroku rozhodnutí jsou upraveny v ust. § 47 odst. 2 správního řádu. Dle zmíněného ustanovení musí výrok obsahovat rozhodnutí ve věci a na základě jakého ustanovení a právního předpisu správní orgán rozhodl. V daném případě je ve výroku uvedeno ust. § 114 stavebního zákona, dle kterého stavební úřad na základě výsledků vyvlastňovacího řízení rozhodl. Uvedení tohoto ustanovení stavebního zákona je zcela v souladu se správním řádem a stavebním zákonem. Pokud je odvolatelem zmiňována absence hmotněprávního předpisu, tedy účelu pro který se vyvlastňuje, je tento uveden v odůvodnění napadeného rozhodnutí, včetně odkazu na ust. § 31 odst. 4 písm b) zvláštního zákona č. 44/1998 Sb., v platném znění (horní zákon). Odvolací orgán nesdílí názor s odvolatelem, že by jeho neuvedení ve výroku rozhodnutí způsobovalo vadu rozhodnutí, neboť účel pro který se vyvlastňuje lze seznat z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán je však toho názoru, aby z důvodu jasnosti, srozumitelnosti, přesnosti a určitosti výroku byl hmotněprávní předpis obsahující účel pro který se vyvlastňuje též součástí nového výroku.
- Ad 9) Námitka ohledně absence údajů o parcelách, zda se jedná o parcely pozemkové či stavební je vysvětlena po bodem Ad 1) a proto na ni odkazujeme. Náhrada za vyvlastnění je upravena v ust. § 111 stavebního zákona. Dle odst. 2 citovaného ustanovení musí výrok obsahovat přesné označení subjektů kdo a komu se náhrada poskytuje. Napadený výrok rozhodnutí přesné uvedení subjektů obsahuje a proto nelze odvolateli přisvědčit, že tomu tak není. Lze mu však přisvědčit v tvrzení, kdy výrok napadeného rozhodnutí, konkr. věta cit.: „Obsahem věcného břemene je právo navrhovatele provádět na zatížených nemovitostech veškerou činnost spojenou s průmyslovým dobýváním šterkopísků“ je nepřijatelná, neboť toto vyplývá z jiných rozhodnutí či přímo z právního předpisu a stavebnímu úřadu nepřísluší o těchto skutečnostech rozhodovat. Stavební úřad má za povinnost uvést ve výroku pouze samotné rozhodnutí o věci, jež byla předmětem řízení. Na tuto skutečnost byl upozorněn v odůvodnění rozsudku krajského soudu ale i přes toto upozornění se výše zmíněná citace ve výroku nalézá a je proto chybná a proto ji nelze v novém výroku uvádět.
- Ad 10) Odvolací orgán dává za pravdu odvolateli, že doba uvedená ve výroku napadeného rozhodnutí, po kterou se zřizuje věcné břemeno, není shodná s dobou uvedenou v jeho odůvodnění. Odvolací orgán navíc v rámci jím vedeného řízení zjistil, že ani ve výroku stanovená doba dvanácti let není v souladu s návrhem na vydání rozhodnutí o zřízení věcného břemene, kde je uvedena doba třiceti let. Vzhledem k tomu, kdy správní orgán je při svém rozhodování vázán obsahem žádosti nemohl při stanovení doby na kterou se věcné břemeno zřizuje svévolně rozhodnout jinak, pokud by sám navrhovatel tento údaj neupravil. Protože však takto rozhodl a jeho postup nemá oporu v dokladech založených ve spise, je jeho výrok v této části v rozporu s návrhem a je nezákonný.
- Ad 11) V případě odvolatelem namítané neznalosti hmotněprávního předpisu konkr. horního zákona, nelze jeho tvrzení přisvědčit. Ve spise, který měl odvolací orgán k dispozici jsou založeny veškeré podklady, ze kterých vyplývá právo těžby pro oprávněného a

tím i oprávnění k podání návrhu na zřízení věcného břemene na předmětných pozemcích ve smyslu ust. § 108 odst. 2 písm. f), stavebního zákona v návaznosti na ust. § 31 odst. 4 písm. b), horního zákona.

Odvolační orgán kromě přezkoumání rozhodnutí v mezích výše popsaných odvolacích námitek přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, jak je mu toto uloženo ust. § 59 odst. 1 správního řádu a kromě nedostatků popsaných ve výše vypořádaných odvolacích námítkách zjistil tyto další pochybení.

Stavebním úřadem stanovená náhrada za vyvlastnění nevychází z úplného a skutečného zjištěného stavu věci, neboť stavební úřad při jejím stanovení vycházel z posudku znalce [redacted], č. 1900-004/2002 ze dne 9.1. 2002, který byl předložen navrhovatelem a byl zpracován před účinností novely cenového předpisu k 1.1. 2003. Vzhledem k tomu, kdy správní orgán rozhoduje též o náhradě za vyvlastnění, měl za povinnost si správnost stanovené výše náhrady za vyvlastnění před vydáním rozhodnutí ověřit a tím zajistit aby náhrada za vyvlastnění odpovídala aktuálním cenovým předpisům platným v době vydávání předmětného rozhodnutí.

Protože takto nepostupoval, porušil ust. § 111 odst. 2 stavebního zákona a jeho tvrzení v odůvodnění ohledně správně stanovené výše náhrady nemá oporu v provedeném dokazování a je chybné.

Dle ust. § 115 odst. 2, stavebního zákona, musí být s užíváním předmětných pozemku pro účel, pro který se zřizuje věcné břemeno započato nejpozději ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o zřízení věcného břemene, kdy tato lhůta nesmí být delší než dva roky. Tato skutečnost není v napadeném rozhodnutí uvedena, přestože ve smyslu ust. § 47 písm. e), vyhlášky ÚSR je toto nutné ve výroku rozhodnutí uvést a tím zabezpečit aby rozhodnutí o vyvlastnění splňovalo veškeré náležitosti dle citovaného ustanovení a bylo úplné. V novém rozhodnutí je třeba tuto skutečnost uvést.

V novém řízení je rovněž třeba dát do souladu dobu na kterou se věcné břemeno zřizuje tak, aby byla v souladu s návrhem založeným ve spise. V žádném případě nemůže obstát, jako je tomu v napadeném výroku rozhodnutí stanovení doby dvanácti let, když v návrhu je uvedena doba třiceti let. V novém rozhodnutí musí být tato disproporce odstraněna s tím, že zároveň je nutné z hlediska jednoznačnosti výroku odvíjet počátek běhu této doby od právní moci rozhodnutí a nikoliv v časovém rozmezí jak je tomu v napadeném rozhodnutí.

Napadený výrok dále přesně nespecifikuje povinnou osobu, proti které vyvlastnění směřuje, ačkoliv uvedení tohoto údaje je ve smyslu ust. § 47 písm. b) vyhlášky ÚSR povinné. Tato absence rovněž způsobuje neúplnost výroku rozhodnutí a tento nedostatek je rovněž nutné odstranit v novém řízení.

Ve smyslu ust. § 17 odst. 1 správního řádu se účastníci řízení, jejich zákonní zástupci a opatrovníci mohou dát zastupovat advokátem nebo jiným zástupcem, kterého si zvolí. Přitom zákon nevylučuje aby těchto zástupců bylo i více, např. pro různé úkony v řízení. Není-li však v plné moci určeno nic jiného, pak je-li více zástupců, jednají tito společně. V předloženém spisovém materiálu je založena plná moc pro zastupování odvolatelky jak pro [redacted] ze dne 29.5. 2001 tak i pro [redacted] ze dne 4.8. 2000. Protože ve spise není založen doklad o vypovězení plné moci [redacted], kdy tímto dokladem nemůže být pouhé sdělení dalšího právního zástupce [redacted], že přebírá právní

zastoupení v předmětné věci, bylo nutné rozhodnutí o odvolání zaslat i tomuto právnímu zástupci. V novém řízení je nutné si právní zastoupení odvolatelky vyjasnit.

Vzhledem ke zjištěným a výše popsaným pochybením stavebního úřadu v průběhu vedeného vyvlastňovacího řízení a v předmětném rozhodnutí, kdy k nápravě zjištěných vad řízení a napadeného rozhodnutí je třeba dalších úkonů, které je vhodné aby provedl stavební úřad, nezbylo odvolacímu orgánu, než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit stavebnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí. V rámci nového projednání musí stavební úřad odstranit všechny výše popsané vady a poté ve věci znovu rozhodnout. Zároveň musí znovu rozhodnout o podaných námitkách, což musí náležitě odůvodnit.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat a je proto konečné (§ 59 odst. 4 zákona č. 71/67 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších změn a doplňků).

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

Na vědomí:

Městský úřad Hrádek nad Nisou, odbor životního prostředí a výstavby, + spis (100 PM)